

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012. Această traducere a fost efectuată cu sprijinul Fondului fiduciar pentru drepturile omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Nu obligă Curtea. Pentru mai multe informații, a se vedea referințele cu privire la drepturile de autor de la sfârșitul prezentului document.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour Européenne des Droits de l'Homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Notă informativă privind jurisprudența Curții Nr. 101

Octombrie 2007

Wieser și Bicos Beteiligungen GmbH c. Austriei - 74336/01

Hotărârea din 16.10.2007 [Secția IV]

Articolul 8

Articolul 8-1

Respectarea corespondenței

Nerespectarea garanțiilor procedurale în efectuarea unei percheziții la un avocat și confiscarea datelor electronice din computerul său:

În fapt: Primul reclamant este avocat, proprietar și director general al celui de-al doilea reclamant, un holding. Acesta din urmă este unicul proprietar al unei alte societăți, Novamed. Ambele companii au sediul la primul reclamant. În urma unei cereri de asistență din partea autorităților italiene, referitoare la o anchetă penală, o instanță regională a emis un mandat de percheziție la sediul societăților în cauză. În timpul percheziției, un grup de ofițeri de poliție, în prezența primului reclamant și a unui reprezentant al baroului, căutau copii pe hârtie ale înregistrărilor referitoare la al doilea reclamant și Novamed. Ori de câte ori primul reclamant obiecta la examinarea imediată a unui document, acesta era sigilat și depus la Judecătoria, în conformitate cu Codul de procedură penală. Lista tuturor documentelor confiscate și sigilate a fost semnată de primul reclamant și de către ofițerii de poliție. Între timp, un alt grup de ofițeri a examinat calculatorul primului reclamant și fișierele copiate pe mai multe discuri. Un informatician și un reprezentant al baroului au participat la această percheziție, o perioadă scurtă de timp. Cu toate acestea, raportul nu a fost redactat decât mai târziu, a doua zi. Se declara că ofițerii nu făcuseră o copie completă de pe server, ci numai o căutare după numele companiilor implicate și numele suspectilor vizați de procedura penală. Judecătorul a deschis, în prezența primului reclamant, documentele care fuseseră sigilate. Unele au fost copiate și înregistrate, celelalte au fost restituite primului reclamant, pe motiv că utilizarea acestora ar încălca secretul la care acesta ar fi fost ținut. Ambii reclamânți au depus o plângere în fața instanțelor naționale; ei afirmară că această percheziție și confiscarea de date electronice a încălcat obligația de păstrare a secretului profesional la care era ținut primul reclamant. Plângerea le-a fost respinsă.

În drept: percheziția și confiscarea de date electronice ale reclamânților a

constituit o ingerință în dreptul lor la respectarea „corespondenței”. Codul de procedură penală conține norme specifice privind confiscarea documentelor și, potrivit jurisprudenței instanțelor naționale, aceste dispoziții se aplică, de asemenea, la datele electronice. Percheziția și confiscarea au servit scopului legitim de prevenire a criminalității. Cu toate acestea, deși au fost îndeplinite garanțiile pentru copiile pe hârtie ale documentelor confiscate, acestea nu au fost aplicate și datelor electronice. În special, reprezentantul baroului nu a putut îndeplini în mod corespunzător monitorizarea acestei părți a percheziției, raportul a fost redactat prea târziu, și nici primul reclamant, nici reprezentantul Ordinului avocaților nu au fost informați cu privire la rezultatele percheziției. Chiar dacă primul reclamant nu era avocatul celui de-al doilea, el era totuși avocatul a numeroase din societățile în care acesta era acționar. În plus, datele electronice confiscate erau aproximativ aceleași, ca informații, ca și înregistrările pe hârtie confiscate și pe care judecătorul le-a restituit primului reclamant, fiind acoperite de secretul profesional. Prin urmare, este rezonabil să se presupună că datele electronice puse sub sechestru conțineau și ele informații ce intrau sub incidența secretului profesional. Ofițerii de poliție nu au respectat anumite garanții procedurale destinate să prevină arbitrariul și a proteja confidențialitatea avocatului, percheziția și confiscarea de date electronice ale primului reclamant fiind disproporționate în raport cu scopul legitim urmărit.

Concluzie: violare (patru voturi contra trei).

Articolul 41 – 2 500 EUR pentru prejudiciul moral.

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului
Redactat de Grefă, acest rezumat nu obligă Curtea.

Click aici pentru a accesa [Notele de informare privind jurisprudența](#)

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012

Limbile oficiale ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt engleza și franceza. Această traducere a fost realizată cu sprijinul Fondului fiduciar pentru drepturile omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Nu obligă Curtea, care, de altfel, nu își asumă răspunderea pentru calitatea acesteia. Traducerea poate fi descărcată din baza de date HUDOC a Curții Europene a Drepturilor Omului (<http://hudoc.echr.coe.int>) sau din oricare altă bază de date în care Curtea a făcut această traducere disponibilă. Poate fi reproducă în scop necomercial, cu condiția ca titlul cauzei să fie citat în întregime, împreună cu referirea la dreptul de autor menționat anterior la Fondul fiduciar pentru drepturile omului. Dacă intenționați să utilizați vreun fragment din această traducere în scop comercial, vă rugăm să contactați publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/ European Court of Human Rights, 2012

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has share it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/ Cour Européenne des Droits de l'Homme, 2012

Les langues officielles de la Cour Européenne des Droits de l'Homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>) où de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante: publishing@echr.coe.int.